Как се строи модерен университетски кампус?

Свързваме модерното образование с университетите на Швейцария, Белгия и Испания. Но южната ин съседка Турция също има с какво да ни изненада. Тук образователните традиции датират от 15 век, а модерното строителство успешно им импонира, като внася деликатно своите актуални екстри. Модел на тази смела симбиоза е Тракийският университет в Одрин. Наскоро в него доц. д-р Иван Джамбов от ПУ изнесе лекции на историческа и археологическа тематика.

Само на 7 км от Одрин се оформя един колоритен студентски град, "затворен" в динамиката на няколко цифри - 37 000 студенти посещават лекциите на 1 600 преподаватели, които пътуват всеки ден, от близки и не толкова близки градове. За сравнение Одрин днес наброява близо 150 000 жители. Пловдив е 400 хиляден град, но пък неговата Алма Матер обучава 16 000 студенти, прави бегъл паралел пловдиския преподавател. Кампусът с развиг върху терен с обща разгъната застроена площ 7 700 кв. м. В тази квадратура влизат хотели за настаняване на преподавателите, модерни супермаркети и спортни игрища. Общежитията също са разделени, само за момичета и само за момчета. Това, което е по-малко известно обаче е, че в края на миналия век, Тракийският университет

"се закачил" за музея на здравето.

Разположен точно на брега на Тунджа, той попадал в комплекс, основан от Баязид II. През 1488 г. владетелят отваря болница за психично болните в комплекс от 11 сгради, която трябва да покаже икономическата мощ на империята. В далечния XV век, клиниката била специализирана в болестите на духа. В нея лекували лудите с музика, докато в Средновековна Европа ги изгаряли на клада. За целта свирел оркестър от 10 музиканти. Към лечебницата имало медицинско училище и болнични помещения с аптека.

Днес Тракийският университет има свой факултет по медицина и през 1997-а е открит музея на медицината, а възстановките от времето на Баязид II се посещават от над 125 000 души годишно. Извън атракцията от миналото обаче строителството на кампуса продължава. Но първото, което впечатлява в комплекса е

перфектно уредения транспорт,

разказва Джамбов. И чистотата. "Не мога да съдя за нивото и обучението тук, но видях как се възпитават студентите, нещо което при нас липсва". Тук часовете не се прекъсват от звъненето на GSM-и, а преподавателите се посрещат с поздрав, на крака и изпращат с ръкопляскане. Микробуси превозват по час студентите до Одрин и обратно. Отделно, тези които се

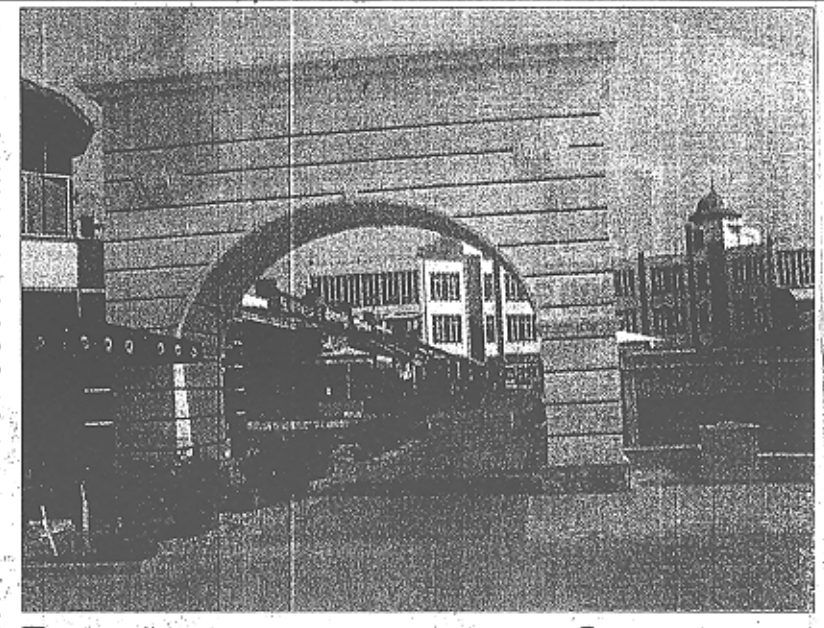

Тракийският университет в Одрин посреща 37 000 студенти, има собствен автопарк и разполага с три болници

придвижват с автомобили, ползват автопарка на кампуса, който се оказва препълнен още в най-ранните часове на деня.

Почти всички сгради в комплекса са нови, но в него

и сега непрекъснато се строи,

казва Джамбов. Всеки факултет ползва собствена, отделна постройка. Сред тях са разпръснати спортните площадки, където студентите действително спортуват, при това всеки ден. В границите на кампуса има три болници, където се лекуват гражданите на Одрин и тези от съседни населени места.

Инфраструкурата е нещото, по което още се работи. Въпреки многото завършени зелени площадки, растителността е предимно ниска.

Освен, че се обучават,

студентите трябва и да се забавляват.

Затова цялата територия е наситена с ред модерни екстри. Примерно, на определени разстояния има малки супермаркети. Те се появяват и на всеки от паркингите в комплекса, като в тях задължително има пицария или специален кът за бързо хранене.

Как чисто финансово е възможно да се случи всичко това? Държавата дава пари. за образованието, гласял отговорът на ректорът проф. д-р Енер Юрук. С финансирането на отделни страни от учебния процес са ангажирани и много от публичните клубове, примерно местният Ротари клуб.

Полезни връзки

Професорът по медицина и хирург по образование Енер Юрук е добър познат на ректора на Пловдивския университет - проф. д-р Запрян Козлуджов и до днес си спомня за радушния прием, устроен му в нашия университет. Той сподели и за историческите връзки между двата народа. Някои от събитията водят началото си още от тракийската епоха. През 1205 г. тук се разразила голямата битка между българския цар Калоян и предводителя на латинските рицари - Император Балдуин. Последният е пленен и отведен в Търново (Балдуиновата кула на Царевец). Двете български църкви "Св. Георги" и "Св. Константин и Елена", строени през XIX в, както и Балканските войни от 1912-1913 г., също са част от общото ни историческо минало, разказва доц. д-р Джамбов.